

at de vare Medlemmer af Kjøbenhavns Havne- raad og som saadanne stemte for Afciensens Bibe- holdelse. Det er saaledes maasse juridisk ube- rettiget; men moralsk berettiget at sige, at Grosserer-societetets Komite enstemmig har ind- stillet Afciens til at dø en naturlig Død, Noget, som forøvrigt ogsaa er en berettiget Forbring efter de Udtalelser, som allerede for 15 Aar siden ved Forelæggelsen af Loven af 31te Marts 1864 fremkom i Motiverne til denne Lov. Det blev nemlig den Gang fremhævet af Indenrigsministeriet, „at det fra alle Sider er erkjendt, at Afciens bør ophæves“, men det kunde ikke ske strax af Hensyn til de Arbeider, der fore- stod i Havnen; man var altsaa nødt til at be- holde Afciens „endnu nogle Aar, nemlig indtil det viser sig, at Udgifterne til Havnen bekvemt kunne bæres af den nye Havneafgift alene.“ Der ligger paa en vis Maade deri, at denne blandt Kjøbenhavns Handelsstand ikke populære Afgift maatte bortfalde, saasnart det Tidspunkt var naaet, hvorom her er Tale. Kjøbenhavns Han- delsstand eller dens Repræsentanter, Grosserer- societetets Komite, maa selvfølgelig have haft særdeles vægtige Grunde, hvorfor den har for- kastet Afcienss Bibeholdelse, og det maa være saa meget mere indlysende som de Arbeider, til For- del for hvilke Afciens navnlig skulde bibeholdes, væsentligt maa anses for at være til Fordel for Kjøbenhavns Handelsstand. Jeg tror, at Grun- den dertil er den, at Grosserer-societetets Komite ikke deler de Anskuelser, som paa forskellige Ste- der i det foreliggende Lovforslags Motiver ere udtalte om Utilstrækkeligheden af Kjøbenhavns Havn. Jeg tror, at Enhver, som kjender Noget til Havneforhold i Almindelighed, navnlig saaledes som Forholdene ere i de større Havne i Ulandet, maa indrømme, at der er en aldeles overdreven Plads i Kjøbenhavns Havn, som den er for Die- blisset og til enhver Tid har været. Som Han- delen hidtil har været — og der er besvære ikke for Dieblisset Udfigt til, at den vil udvikle sig, i alt Fald ikke med hurtige og store Spring — er der neppe Grund til allerede nu at sørge for en Udvidelse, som kun kan bæres paa Beføstning af store Menner og Udgifter for en Masse Med- borgere. Jeg for mit Vedkommende har den An- skuelse, at Kjøbenhavns finansielle Stilling er saaledes, at Havnen med største Lethed af sit ganske normale aarlige Overskud paa det ordinære Budget vil kunne bære alle de Udvidelser, som der fornuftigvis kan være Tale om i en meget lang Narrække, og det maa bemærkes, at dersom Trafikken i Kjøbenhavns Havn skulde stige, ville Indtægterne og Indtægtsoverskudet stige i et endnu større Forhold; Udgifterne ville nogenlunde forblive uforandrede, medens Indtægterne ville stige i Forhold til Trafikken. Der er tilmed den Om- stændighed derved, at Indtægterne for Kjøbenhavns Havn endogmaa vilde stige, selv om Trafikken slag-

nerer, thi Kjøbenhavns Havn har i de seneste Aar erhvervet sig et meget stort Antal af meget lukra- tive Aktiver, hvoraf den endnu ikke nyder den fulde Fordel, idet de først i Løbet af meget kort Tid, formodentlig allerede i indeværende Aar, ville blive overgivne til Trafikken, hvorved Kjøbenhavns Havns Indtægter ville faae en betydelig Tilvæxt, selv om Trafikken ikke skulde stige. Jeg har fundet min Anskuelse bekræftet ved at følge den An- visning, som er givet i Motiverne, til at efterse, hvad Ministerialtidsenden indeholder om de Arbe- ider, som ere udførte i de sidste næsten 15 Aar, nemlig fra Havneplanens Vedtagelse i 1862 til Slutningen af 1877. Jeg finder, at alle de store Arbeider, som ere foretagne, og som have gjort Kjøbenhavns Havn fra en slet Havn til en Havn af første Rang, have kunnet afholdes med Lethed ved de for Haanden værende Midler, alene med et Tilskud af ikke en Gang $\frac{1}{2}$ Million Kroner, som ere vundne ved Laan. Men mod dette Laan veier et Uddybningsmateriel og en Dampkran til en Værdi af 828,000 Kr. Hvis man vilde tænke sig, at Havnen vilde realisere dette Materiel, vilde den altsaa endogmaa have et Overskud, saaledes at de ordinære Indtægter ikke alle sammen vilde være medgaaede til de store Arbeider, som ere udførte. Disse store Arbeider have, naar bortses fra Ud- dybningsmateriellet og Dampkranen, kostet 4,707,000 Kr. Saaledes som jeg ser paa Kjøbenhavns Havns Budget for 1878, som jeg allerede har tilladt mig at omtale, vil der fremkomme et Over- skud af omtrent 500,000 Kr., naar Afciens med- regnes, men dersom Afciens ikke tages med, vilde Overskudet have været 350,000 Kr. Ganske vist ser det „ordinære Budget“ ganske anderledes ud, men det har sin historiske Begrundelse, som jeg her skal tillade mig at omtale. Da Havne- planen for Kjøbenhavns Havn af 1862 blev ved- tagen, mente man, at der ikke vilde være tilstræk- kelige Midler til Stede til at bestride de extra- ordinære Arbeider, som vilde være forbundne der- med. Det blev da vedtaget, at Kjøbenhavns Havn skulde kunne faae tilstrækkelige Laan hos Kjøben- havns Kommune paa visse Betingelser, blandt hvilke fandtes den, at der aarlig skulde forelægges Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse til Efterretning et ekstraordinært Budget, paa hvilket der skulde optages Udgifterne til alle de Arbeider, som extra- ordinært blive foretagne til Udførelse af Havne- planen af 1862. Men efter at der var gaaet nogle Aar, fandt man det fornødent at udføre extra- ordinære Arbeider, som ikke vare optagne i Havne- planen. Disse ekstraordinære Arbeider ere af meget indgribende Betydning og have medført store Udgifter. Jeg skal saaledes til Exempel nævne Erhvervelsen af gamle Dok og senere Magelaget af gamle Dok med Larsens Plads, Opførelsen af Kveisthusbroen o. s. v. Larsens Plads vil, naar den bliver færdig, alene have medført en Udgift af over 1 Mill. Kroner. Disse Udgifter kunde ikke opføres